

B

NAD ŘEKOU BLANICÍ (BLANÍK)

*Nad řekou Blanicí tyčí se hora,
chudé tam políčko sedláček orá.
Hlouběji zatlačil do země radlici,
kov na kov narazil, vyoral přilbici.*

*Tak pověst nelhala! Jsou tam a čekají.
Děti mé, neplačte, nezoufejte, můj kraji!
Ruce pryč, cizáku, zde domov tvůj není!
Z hory se ozývá zlověstné dunění...*

ledově lednový časopis střediska

BLANÍK

z roku 2017

Drahý čtenáři,

jest velice vhodné, že jsi zabrousil okem právě do Blanického časopisu, poněvadž oko je do duše okno a my bychom rádi, aby Blanický časopis byl také oknem do našeho střediska. Rád bych předem řekl že se jedná o jaksi zkušební číslo toho co bude následovati, čteš dobře, ne toho co by mělo, ale toho, co bude.

Lednové číslo, by se dalo (skoro jako všechno) rozdělit do tří kategorií, totiž do toho co je prospěšné pro tebe, co je prospěšné pro ostatní a co je prospěšné pro nějakou vyšší instanci. Respektive opět pro tebe a opět pro ostatní všeobjímajíc. Co je tedy pro tebe? Jak řezat sklo bez diamantu, tedy zalevno, jak na sobě máknout po fyzické stránce a přitom se nepustit aparátu, společně si vyrobte něco pro sebe, či si osamotě počísti. Tím se dostávám k tomu co je pro ně. Co třeba dobrou kávu s kočkou? Nebo společné divadlo, obohacení se pro dobro ostatních, či společná vycházka do světa kultury. Co pro to vyšší? Co takhle neslevit a vyšplhat se na strom svého nitra? Nepodlehnout lidskosti a pokusit se zachytit o komiksové podání hloubky.

Zkrátka, vyber z čísla co uznáš za vhodné, pobav se, zamysli, a recykluj tím že číslo pošleš dalším ve svém oddíle. Pokud i to bude málo, neboj se a ozvi se s něčím svým.

♣ Rádio

SKAUT

OBSAH

5 RUDÁ OPĚT U MOCI
PODEJ RUKU

6 SMYSL PRÁZDNÉ LAHVE

8 KOČIČÍ KAVÁRNA V KŘIŽÍKOVÉ

9 WORKOUTOVÁ APLIKACE
DŘEVĚNÝ HRNEK

UMINA VERZE

10

PELÍŠKY

11

V+W: KORESPONDENCE
KOMIKS

12

ZDARMA ODVÁŽNÝM

13

LIDSKOST

14

NOSIT POD SRDCEM/V SRDCI

17

18

JIŘÍ NAVRÁTIL

KALENDÁŘ AKCÍ

22

RUDÁ **OPĚT U MOCI**

QIKI → FEJETON

A je to zase tady. Červená barva se vrací, několik málo písmen na ní ji předurčuje k jednomu účelu.

Někteří na ni vzpomínají jako na pomoc, jiní by na období „nadvlády“ této barvy radši zapomněli. No a tak v rozporuplné náladě přichází v trochu novém hávu.

Lidé se vyrojí jako mravenci a na každém kroku se bojíte ušlapání. Často se stává, že nemůžete dýchat. Omdlíváte ve stojícím davu, který se ne a ne pohnout. Všude kolem vás neustálý hluk a výkřiky. Dochází k slov-

ním i pěstním potyčkám, do kterých jste i přes váš odpor zapojováni.

Nevyhnete se ani zdrceným tvářím lidí, zvláště mužů, kteří nelehko na toto období vzpomínají. Lidé se stávají davem, mířícímu k jednomu cíli. Přežít, jak nejlépe dovede. A tak se každý snaží, seč mu síly stačí.

Padáte do depresí po každodenním přečtení novin, nebo zhlédnutí televizních zpráv?

Bojíte se zkázy?

Bojte se, protože po roce jsou opět tady - POVÁNOČNÍ SLEVY!

PODEJ RUKU!

RÁDIO → VÝZVA

Jak to již bývá, přituhlo, a lidé padají. Lidé padají jako švestky. Neboj se na ně sáhnout a pomoci jim ze sněhu. Možná, že to v tu chvíli neocení, ale později rozhodně. A ač se říká že to co leží na zemi se nemá zvedat, o

lidech to neplatí, neboj se na ně tedy vztáhnout ruku a za ni je postavit na nohy. Koneckonců, po každém pádu následuje zdvih, tak ať je to tvoje ruka. A pak si jdi zase po svém.

SMYSL PRÁZDNÉ LAHVE

ELIŠKA - FUNÍK → UŠETŘÍ

RECYKLUJEME SKLO

ANEB JAK SI DOMA VYROBIT SVÍČEN,
SKLENICI ČI JENOM OBYČEJNOU VÁZU.

Každý to zná. Otevřeme láhev s vínem, dopijeme a láhev samozřejmě hodíme do kontejneru. Ale do jakého?

Sklo je na zemi více než 5 000 let. Objevitelé ho považovali za zdobný materiál a vyráběli z něj šperky a různé doplňky. Postupem času se naši čeští sklářští umělci významně zlepšovali a v 17. století za vlády Rudolfa II. byl největší rozmach výroby skla na našem území. V dnešní době se Česká republika stále řadí, co se množství výroby a kvality skla týče, mezi sklářské velmoci.

- V ČR je 73 388 kontejnerů na sklo
- 3/4 skleněných odpadů je ročně recyklováno a dále využito
- Česká domácnost průměrně vytrídí kolem 27 kg skla za rok

(zdroj: šroty.cz)

GL

70

71

72

kódy a označení skleněných odpadů

Z ČEHO SE TEDY SKLO VYRÁBÍ?

Základní surovinou pro výrobu skla jsou tzv. sklářské písky s obsahem oxidu křemičitého (60-80 %). Dále to jsou oxid vápenatý, draselný a sodný. Tomuto mišmaši říkají skláři 'kmen'. K tomuto kmeni se pak přidává během tavení i sklo odpadní, tedy recyklát, a to ve formě jednodruhových střepů. V některých případech se ještě přidávají barviva a další speciální příměsi v případě výroby specifických druhů skel.

Sklo má velikou výhodu, protože je 100 % recyklovatelné a to donekonečna. To znamená, že můžeme znovu vyrobit krásnou čirou vázu pouze z recyklovaného materiálu. Díky tomu dochází k úspoře přírodních zdrojů (sklářské písky, dolomity...) Rovněž dochází k úspoře energie, která by musela být vynaložena na těžbu surovin a samotném sklářském procesu.

K úplnému rozložení skleněných střepů v přírodě dojde až za několik tisíc let.

NEŽ LÁHEV VYHODÍTE DO KONTEJNERU NA SKLO, NECHTE JI, ABY VÁS JEŠTĚ DOMA CHVÍLI TĚŠILA SVÝM MNOHONÁSOBNÝM VYUŽITÍM.

JAK SE PO DOMÁCKU „KRÁJÍ“ SKLO

1. Než začnete pracovat s láhví, nechte odmočit etikety ve vodě. Odmočené je jen lehce stačí sloupnout.
2. Připravte si láhev, provázek (tak akorát tlustý), sirky, technický líh a ledovou vodu.
3. Namočte provázek do lihu a poté přivažte na láhev v místě, kde chcete, aby došlo k prasknutí. Připravte si ledovou vodu a můžeme začít. Zapalte provázek na lahvi a rovnoměrně otáčejte, aby se sklo řádně prohřálo. Až bude oheň slábnout ponořte lahev do ledové vody a chvilku podržte. Sklo samo praskne. Na závěr stačí pro vylepšení trochu ošmirglovat ostré hrany a je to.

KOČIČÍ KAVÁRNA V KŘIŽÍKOVÉ

BORŮVKA → KAM?

Karlín. Čtvrť Prahy která od povodní roku 2002 prošla více než náročnou obnovou se nyní těší spoustou podniků, které stojí na to navštívit. Pro úvod si nemohu nedovolit nezmnít svůj srdcovku - a to kočičí kavárnu, kterou snadno najdete po pravém bloku Karlínského náměstí, hned vedle Nejen Bistra. Pokud jste "cat person" jako já, tenhle podnik s vámi sroste už po první návštěvě. Ale od začátku, ne v každé kavárně se vám poštěstí po vstoupení ze dveří následně projít také ještě ohrádkou, která slouží neomylně pro ty kočky, které by si jednou za čas rády zašly na menší procházku. Podnik má středně velkou místnost s barem v přízemí, a následně rozlehlé prostory v suterénu - kde pravděpodobně najdete čtyřnohých přítelkyň nejvíce.

Pravidlem to však není, za velmi slunečných dní si velká část koček

rada polehává ve vitrínách a vyhřívá se. Nemohu vám zaručit, že hned při první návštěvě budete v plném obležení zdejší kočičí armády, za to se můžete těšit, dle mého názoru, jedné z nejlepších káv od DoubleShotu, nebo jiných kavářenských klasik. Ze zkušenosti mohu říct, že si svého chlupatého oblíbence hledat nemusíte, on si totiž s časem najde vás a s nepřetržitým předením se stane vašim oblíbeným společníkem.

Na závěr je důležité dodat, že každá kočka v kavárně má svůj charakter a doporučený přístup, ale nezoufejte, společně s nápojovým lístkem dostanete také buletin který vás do zdejšího kočičího království dostatečně zasvětit. Dozvíte se také o takzvaném Kočičím couvertu = poplatku 20,- k celkové objednávce, díky kterému zdejší čtyřnohé stvoření mohu žít se vším, co potřebují.

WORKOUTOVÁ APLIKACE

VAŠEK - CHEMIK → DIGIMAT

Jak jste již jistě pochopili z názvu rubriky, tak v tomto článku se dozvíte něco o dnešních technologiích. Převážně budou tyto články recenze na nějaké aplikace, které pro vás budou užitečné.

Na dnešek jsem si připravil aplikaci s názvem „Push ups“. Je to workoutová aplikace na posílení vašeho svalstva. Je ke stažení zdarma na google play. Jde v ní o to, že položíte telefon na zem a děláte kliky. Aplikace vám jeden připočítá vždy, když se nosem dotknete obrazovky.

Můžete buď dělat tzv. volné cvičení, což znamená, že jednoduše děláte kliky tak dlouho, dokud můžete. Nebo si uděláte svůj každodenní trénink, který vám aplikace vytvoří na míru. Ke spuštění aplikace nepotřebujete internet, a tak můžete posilovat i tam, kde nemáte připojení. Od stejné firmy existují i podobné aplikace na sed-lehy, shyby, dřepy a další.

Takže hodně štěstí při plnění vašich novoročních předsevzetí. Třeba vám v nich takhle aplikace pomůže.

DŘEVĚNÝ HRNEK

ŠKUBKA → ZKUS NĚCO NOVÉHO

Napadlo mne, že bych chtěla dřevěný hrneček - jelikož dřevo mám moc ráda, mám z něj misku i lžíci. Vyřezávám sice moc ráda, ale na hrneček nemám dost umu ani trpělivosti :-)

A tak jsem trochu hledala po internetu a našla, dle mého, skvělý nápad jak propojit využití odpadků s dřevěným šálkem. Zní to sice dost divně, ale výsledek je lepší než pojmenování :-). Zkrátka si stačí najít plechovku (v mém případě od birellu)

a dostatek proutků/tyček. Lze použít lískové, bambusové, vrbové - prostě nejlépe z měkkého dřeva. Z plechovky uříznete vršek, Proutky zbavíte kůry, seříznete je všechny na stejnou délku - dle výšky plechovky, svážete k sobě jako byste dělali proutkovou postel a poté již dáte plechovku dovnitř.

Délku samozřejmě musíte upravit průměru plechovky. Kůru, kterou jste z proutů nožem odstranili dáte

mezi plechovku a proutky - tím můžete částečně ovlivnit případnou mezeru. Plechový okraj ještě raději zohýbejte - nebezpečí pořezání při pití.

Zbytek už záleží pouze na vás. Můžete plechovku ještě před zandáním do dřeva pomazat lepidlem, aby

hrnek opravdu spolehlivě držel. Případně lze ještě udělat dřevěné dno - k tomu mne napadají dva způsoby. První - přeříznete proutek na půl a křížem ho ke zbytku konstrukce přivázete. Nebo si seženete dýhu a tu tam nalepíte. To už je ale spíš pro fajnšmekry :-)

UMINA VERZE

TOB → RECENZE NA KNIHU

Emil Hakl, jeden z nejvýraznějších zjevů současné české literatury, držitel dvou cen Magnesia Litera za nejlepší prózu (O rodičích a dětech, Skutečná událost), přichází s novým románem, opět vydaným jeho dvorním nakladatelstvím Argo.

Kniha začíná zdánlivě banálně: čtyřicátník František si doma zabouchne klíče. Co by se však mohlo zdát jako námět na povídku, se rozroste do formátu románu a autor nám předkládá další variaci na frankensteinovské téma umělého člověka. Jak totiž František hledá známého, od kterého by si mohl alespoň zavolat, narazí na tajemného starce, který mu svěří na starost umělou ženu, zkráceně Umu.

Vypravěč, pozorovatel okolního světa přijímající všechny situace se zenovým klidem, se s Umou sblíží a vznikne mezi nimi vášnivá láska.

Jenže vztah mezi člověkem a robotem nemůže fungovat navěky...

Jak už to tak v Haklových knihách bývá, nejde autorovi o příběh, ten přesouvá na vedlejší kolej. V čem je Hakl nepřekonatelný, jsou jeho mistrovské dialogy a trefné vykreslení atmosféry na malém prostoru. Hlavní náplň knihy jsou proto debaty mezi Františkem a Umou, kdy se čerstvý nováček v lidském světě ptá a zakořeněný jedinec odpovídá. Autor tak chytře skrz Uminy naivní otázky převrací naše vnímání světa a ukazuje ho v novém světle.

Hakl zde opět uplatňuje svůj osobitý styl, na který je potřeba si chvíli zvykat, protože není vždy úplně čitelný. Nicméně se vyplatí knihu dočíst až do konce. Ačkoliv není Umina verze Haklovou nejlepší knihou, autor i tak zdařile dokazuje, že má stále co říct.

PELÍŠKY

VERONIKA - QIKI → RECENZE NA FILM

Vánoce za námi. Televizní programy se doslova perou o pohádky a filmy, které neodmyslitelně patří k této době.

A pro mě je jedním z těchto filmů, „bez kterého by nebyly Vánoce“, český fenomén, Pelíšky.

Pelíšky jsou na internetovém portálu ČSFD ohodnoceny 91%, jsou vyhodnoceny jako 10. nejlepší a 11. nejoblíbenější film. Režiséru Janu Hřebejkovi se povedlo neotřelým, ryze českým způsobem ukázat obraz nelehké doby konce šedesátých let a tento film byl, zaslouženě, označen za vynikající vrchol jeho tvorby.

Snímek ukazuje dobu z pohledu několika typů lidí a několika pohledů generací.

Zasmějete se u něj, hlavně díky výborným výkonům všech herců. Každá postava tohoto příběhu je důkladně promyšlena, prochází vývojem a každou si z nějakého občas nepochopitelného důvodu zamíluje a možná se třeba i s nějakou ztotožníte.

A jak to tak i bývá v životě, není vše jen veselé a tak i zde je vidět opravdová stránka této doby.

O konci se můžeme jen dohadovat, jaký vlastně je, protože nikdy není vše jen „černobílé“.

Zkrátka pro mě by nebyl Štědrý den bez toho filmu, Štědrým dnem.

fotografie z vánoční střediskovky, prosinec 2017

V+W:

KORESPONDENCE

VERONIKA - QIKI → RECENZE NA DIVADLO

„ŽIVOT HERECKÝ JE STRAŠNÝ - NĚKDY VŮBEC NE.“

Divadlo Na zábradlí představilo 16. září roku 2013 premiéru představení Korespondence Voskovce a Wericha. Představení, které můžeme stále shlédnout na prknech tohoto divadla.

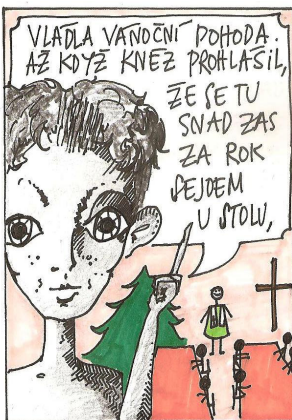
Osobně jsem tento neuvěřitelný příběh viděla asi před rokem a pořád ho mám v paměti, jako by to bylo včera.

Václav Vašák a Jiří Vyorálek ztvárnili hlavní postavy s neuvěřitelnou vervou a odhodláním nebát se, vložit do postav část sebe. Avšak i další, menší herecké výkony byly precizně ztvárněny a nemám ani nejmenší věc, kterou bych vytkla.

Pokud čekáte jednu z her, klasickou pro Voskovce a Wericha, která bude plná písniček a humoru, ničeho takového se nedočkáte. Tato divadelní inscenace je pojata jinak. Ukazuje nelehkou dobu. Dobu, která rozdělila životní přátele a odkázala je pouze na tužku a papír.

Scéna je strohá. Představení z velké části pantomimické s podtextem čtené korespondence.

Jediné co mohu dodat na závěr je, že po konci představení se netleskalo. Všichni stáli s upřenými zraky na scénu a sálem se rozléhalo ticho. Jediné co občas zaznělo, bylo popotáhnutí při zadržování pláče.

ZDARMA ODVÁŽNÝM

RÁDIO → DOBRO(VOL)NIČENÍ

V této rubrice, bych vám chtěl každý měsíc ukázat, kam nebo jakým způsobem, můžete soustředit své síly. Případně vám podat zpětnou vazbu od někoho, kdo využil svůj volný čas tím, že se zapojil do pomoci ostatním. Těm, kteří si sami nepomohou nebo si o pomoc kvůli sociálnímu vyloučení ani neřeknou.

V čase vánočním jsem trochu popřemýšlel co vlastně dobrovolnictví je. Nespokojil jsem se s nabídkou wikipedie a tak jsem došel k závěru, který se vám třeba nemusí líbit ale vychází čistě jen z toho čím dobrovolnictví, jakožto slovo, je.

Vycházím z překladu do angličtiny - tedy, být dobrovolník - být volunteer. Z tohoto si pomáhám němčinou totiž vůle je chtít, být svolný, tedy wollen, WILL.

Ale zpátky do Česka, dobrovolnictví, musím se opřít o svobodnou vůli chtít udělat něco zadarmo (bez nároku na odměnu, ba co víc mnohdy ji pokorně odmítnout jako nemístnost). Tedy volný - v angličtině FREE (německy FREI). FREE ve smyslu volný, jakožto i časově. Když vše pod čarou sečtu, dostanu se k FREE VOLUNT což ve Xhoštině jest ZDAR-

MA TUPÝ, což v podstatě odpovídá pohledu moderního člověka zkroušeného úspěchaným 21. stoletím. Protože čím jiným než hlupákem, jenž ztrácí vlastní čas, je dnešní společnost vnímán člověk, jenž dobrovolně ve svém volném čase někde pomáhá. V angličtině VOLUNT není. Jakmile se na toto podívám a vrátím se do Německa, vytane mi na mysli označení FRIVOLNÍ, z latinského FRIVOLUS, tedy křehký, u nás zaběhlé označení pro lehkomravnost, mravní úpadek, lekhomyslnost. Nicméně to samé slovo ale označuje i odvahu či drzost. Vybírejme tedy nejlepší z nabízených, totiž odvahu, která je k dobrovolničení nezbytná. Buďme tedy frivolní. Odvážní se nebát podat ruku.

Jen ve zkratce. V prosinci proběhla veleúspěšná polévková akce pro bezdomovce.

Díky všem, co se zúčastnili a především těm kdo vařili.

Komunita Sant`Egidio opět úspěšně zorganizovala Vánoční oběd pro lidi bez domova. Tam bylo také pár lidí z Blaníku. Nechte si vyprávět.

LIDSKOST

MJ → TEČKA NA ZÁVĚR

Procházím ulicí. Upřeně hledím do země. Na kratičký moment pohlédnu nahoru. Připadám si jako na obrázcích tučňáků. Jdu s davem. Obrovská masa lidí valící se jako velká voda ulicemi města. Okolo neznámé tváře a prázdné výrazy. Zahýbám za roh.

Cosí či spíše kdosi do mne narazí. Aniž bych vzhlednul, spustím prázdnou frázi: „Pardon, já si vás nevším. Omlouvám se.“ Vidím, že na zem spadly knihy. Spěšně se sehnou a začnu je sbírat. „Tady máte.“ Podávám je neznámému. Úkosem pohlédnu do tváře cizinci. A ten jeden pohled mne oněmí. Stojím a upřeně se dívám do jejích smaragdových očí. Tak hlubokých a uhrančivých. Propadám se do nich. Usměje se. Je to skromný úsměv. Ale stačí na to, aby se mi její tvář navždy vryla do paměti. Rozechvěle jí podám knihy. „Děkuji. Nic se nestalo,“ odpoví mile a vyrazí dál. Otáčím se za ní. Její ebenové vlasy vlají ve větru okolo její hlavy. A spolu s červeným kabátem tvoří spanilý kontrast s okolním šedým světem. Omámen krátkým momentem nádhery pokračuji též.

Od toho dne jsem o ní tolikrát přemýšlel. Tolikrát se proklínal za to, že jsem se jí nezeptal alespoň na jméno. Tolikrát jsem se zastavil u toho rohu a vyhlížel. Tolikrát jsem čekal a bezútěšně hledal.

Ale ani jednou jsem ten červený kabát nespatriil. Mezitím, co jsem žil ve snách, začala krize. Nejhorší, co jsme kdy poznali. Její Drápy doslova roztrhaly svět. Zpočátku to byl jen dočasný, rychle vyřešitelný problém, ale brzy jsme pochopili, že není. Naše civilizace dospěla k podzimu. A jako na podzim i teď opadávaly listy. Ale ty listy byly lidmi. Kdysi spokojení lidé, kypící životem a radostí. Dnes jejich těla skrytá pod pokrývkou sněhu ležela podél cest a domů jako mohyly za naše chyby. Jejich mrtvé tváře jemně halí bílé vločky sněhu.

Někdejší šťastné rodiny donucené žít okolo barelů s plápolajícím ohněm. Děti utužené bídou a kované hladem ze všeho nejvíce si přející teplo domova, schopné za kůrku chleba čehokoliv. Zbylo jen málo rodin se střechem nad hlavou. My jsme byli jedna z nich. A já jsem si arogantně myslel, že se nás tím pádem krize netýká. A tak i přes všechno to utrpení jsem stále hledal. Ale ona nakonec našla mne. Stála tam před dveřmi. Nejistá a vystrašená. Její tvář i kabát nesly znamení krize. Ebenová hříva, nezdolná a neústupná, stále povlávala. Na moment se vše zastavilo. Každá vločka sněhu, každý člověk. A hleděli jsme na sebe. Chvěla se. Najednou ztratila rovnováhu a spadla mi do náručí.

A v tu chvíli jsem byl šťastný.

Spala dlouho. A celou dobu jsem tam vedle její postele čekal. S večerí, potom se snídání... Čekal. A najednou se její řasy pohnuly. Jako motýli se zvedly a odhalily smaragdy. Ztěžka se otočila. Já jí podal čaj. Ještě z něho šla pára. Pokusila se ho vzít. Nepovedlo se jí to. Pomalu jsem jí ho přiložil k ústům. Ona si ho objala prsty a napila se. Dopila ho celý. Odložím ho na noční stolek. Pozoruje mne. Ví, že si mne pamatuje. „Děkuji,“ řekne. Pohotově odpovím: „To nic není.“ „Je. V době, jaká je, se podělit o svoje jídlo a dům...“ říká. „Ne. Opravdu není -, než to dořeknu položí mi prst na pus. Nahne se a políbí mne na rty. Cítím, jak mne její vlasy hladí po tváři. Je to ten nejkrásnější moment v mém životě. Potom jde zase spát.

Do toho se začnou objevovat ve městě gangy anarchistů a rebelů. Bude jen otázkou času, než najdou náš dům. Zbraní i lidí na obranu je dost. A tak jednou, když to zkusí, stane se to, čeho se bojím. Ona uvnitř stále odpočívá. A já stojím venku. Před mnou leží na zemi poslední ze skupiny rebelů. V ruce mne chladí těžká kovová pistole. Ví, že když nevystřelím první, vystřelí on. Hlaveň má na čele. Ale namířit zbraň a zmáčknout spoušť je rozdíl. Vítr skučí okolo. Pak vše osvobodí výstřel.

Okolo hlavně se rozevře purpurový květ. Šarlatová tekutina pod ním vykresluje do sněhu obrazce. Bílé, prázdné oči hledí do tmy. A mou mysl sevře pocit, jako by mi někdo roztrhl duši vedví.

Zbraň se mi rozpálí v ruce. Zahazují ji do sněhu. Doma si zoufale snažím smýt krev z rukou. I když ji už nevidím, stále ji cítím. Znamení vraha. Temnota mi drásá mysl. Dívka se mi snaží pomoci. Mluví na mne. Objeme mne. Ale já bloumám temnotou. Bloudím prázdnotou. Prožívám bezesné noci. Upřeně sleduji strop. A jedné noci, když se mi podaří usnout na půdě, kde je ticho a klid jako nikde jinde, mne probudí pocit strachu. Zbrocen potem vstanu. Obleču se a jdu do její ložnice. Prázdná. Stejně tak i všechny ostatní. Potichu si vezmu onu pistoli, se kterou jsem poprvé vzal život, a procházím domem. Ve sklepě se svítí. Neslyšně sejdu dolů. Zpoza rohu vyhlédnu. A tam klečí. Otec, matka, bratr. Celá má rodina.

A na hrdle jim drží chladné ostří nožů. Nevidím všechny, ale každého hlídá jeden zezadu. Hrubý hlas se zeptá: „Neměli tu být čtyři?“ „Ne. Jen tři.“ odpoví jiný. Otec si mne všimne. Otočí ke mně zakrvácený obličej a podívá se mi do tváře.. Neznatelně kývne hlavou, usměje se a mrkne. Chce, abych zůstal na místě. Ale proč? Sleduji každou čepel. Najednou zazní svistot nože. Vzduch proletí tři spršky krve. A tři duté rány. Rudá vlákna vyplní postupně spáry na zemi.

Ne! Hněv mi zatemní mysl. Instinktivně vystoupím z krytu. Nespatřen začnu pálit. Jedna, dva, tři, čtyři. Okolí vykreslí krev padajících těl. Hledí spočine na červeném kabátu, na který spadají ebenové vlasy.

Ty si nejde splést. Skloním zbraň. Pomalu přistoupím. Obezřetně ji chytnu za rameno a otočím. Stáhnou ruku. V jejích očích už je chlad. Na tváři se mísí chlad a láska. Koutkem oka postřehnu pohyb její ruky. Rychle se po ní oženu. Uhodím ji do zápěstí a vyrazím jí z ruky dýku. Kov zacinká o zem. Ustupuje. Škobrtne. Dopadne na zem. Zavře oči. Když je znovu otevře, není v nich chlad, ale lítost.

Zvedám pistoli a mířím jí na hlavu. Po tváři se jí začne koulet slza. Třpytí se jako perla. Skloním ruku. „Proč? Vzali jsme tě k sobě. Pomohli ti. Zachránili tě. Dali ti domov.

Byla jsi součástí rodiny. A pro mne - pro mne jsi byla vším!“ ptám se zoufale. Mlčí. Znovu namířím. Ne. Nemůžu. Vložím ji zbraň do ruky.

Vyrazím. Naposledy se otočím. Její pohled mluví za vše. Lítost, láska a zoufalství. Vyplňují mou i její duši. Zavřu dveře a začnu balit vše potřebné. Naložím je do auta. Potom už stačí jen jeden malý plamínek a to co jsem zval domovem, je navždy pryč. Oheň začne šířat vše, co mi kdy bylo drahé. Stejně tak mou minulost. A stále si opakuji, že to bylo naposled, co jsem nezmáčkl spoušť, když jsem měl. V ruce držím dýku. Její dýku. Najednou vše ukončí výstřel. Jeden jediný. A s ním vyhasne poslední plamínek dobra v mém světě.

Zmizí i má osobnost. Lidskost. Lidskost má být to, co dělí člověka od zvířat. Ale i ta jde vzít. A když ji někdo vezme, zbude jen zvíře. A pud přežít. Přežít za každou cenu...

NOSIT POD SRDCEM/V SRDCI

ŠKUBKA → ZAMYŠLENÍ

V této rubrice bych vám chtěla pravidelně připravit nějaké více či méně duchovní zamyšlení.

Nosit pod srdcem. Nosit v srdci. Dvě věty, pod kterými si ale nejspíš většina z nás představí něco trochu jiného. A přece si myslím, že mají tu nejzásadnější podstatu stejnou.

Výraz “nosit pod srdcem” se nejvíce nebo dokonce zcela výhradně používá pro budoucí maminku, čekající děťátko. Více jsem se nad významem těchto slov zamyslela až poměrně nedávno, když jsem se dozvěděla, že jedni z bližších lidí miminko čekají. A velmi se mi zalíbila. Neznamená to dle mého pouhou skutečnost, že se dítě nachází v těle mámy. Srdce je v naší kultuře spojováno s láskou. Dítě vzniklo díky lásce rodičů. A ona žena ho po celých 9 měsíců trpělivě nosí v sobě, aby mu dala možnost

dospět do stádia, kdy bude moci na svět. Myslím, že už k tomuto činu - 9 měsíců nosit čím dál tím většího človíčka v břiše, je zapotřebí mnoho lásky. A vzniká tím láska mezi těmi dvěma. *“Matčina láska k dítěti se nepodobá ničemu jinému na světě.”* Agatha Christie Myslím, že podívat se na věc i z tohoto směru, posouvá větu na zcela nový level. Nakonec ještě k Vánocům - i Maria nosila Ježíše pod srdcem a my ho chceme, ať už se nám to daří méně či více, nosit v srdci.

Nosit v srdci. Tady je to asi jednoznačnější. Všem nejspíš dojde, že fyzicky v srdci nikoho mít nemůžeme, ale někteří lidé, mají přesto srdce velké a nosí v něm - mají rádi, myslí na ně - spoustu jiných lidí.

Oba používané termíny jsou, myslím o lásce.

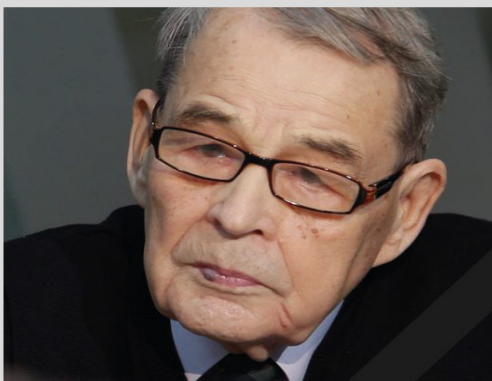
JIŘÍ NAVRÁTIL

* 10. října 1923

† 16. ledna 2017

skaut
politický vězeň
hrdina

Děkujeme Ti, Jiří!

V pondělí 16. ledna 2016 nás opustil hrdina. Ve věku 93 let, po krátké nemoci a dlouhém životě s rovnou páteří. Od dětství skaut. Vyšetřován gestapem. Komunisty odsouzen na 20 let za velezradu. Jáchymov. Bory. Mírov. Leopoldov. Starosta Junáka - českého skauta v 90. letech, do dnešního dne aktivní 1. místostarosta. První držitel nejvyššího světového skautského vyznamenání ze země za "železnou oponou". Člověk hluboce inspirující všechny, kteří se s ním potkali. Člověk s nezlomným demokratickým přesvědčením. Člověk - hrdina.

Bratře Jiří, děkujeme za to, cos pro nás vždy znamenal a nadále znamenat budeš!

K ZAMYŠLENÍ:

Skautský svět okolo nás je plný hrdinů, kteří by mohli vyprávět. Lidí, kteří zažili, o kterých se jen učíme a někdy ani to. Lidí, kteří ukazovali směr tehdy a ukazují ho i dnes.

- *Dokážeme těchto příležitostí využívat?*
- *Znají děti v oddílech příběh Jiřího Navrátila?*
- *Vážíme si lidí okolo sebe?*

Rozloučení s Jiřím Navrátilem proběhne v neděli 22. ledna od 16:00 v kostele Největějšího Salvátora

— KALENDÁŘ AKCÍ —

19/1

KONCERT KAPELY STO ZVÍŘAT

Malostranská beseda, 20:30

21/1

KONCERT KAPEL HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA A HELEMESE

Boss Bar (Fügnerova 253/54, Poděbrady), start: 21:00, vstup: zatajen

21-22
1

BLANICKÁ ROVERSKÁ AKCE, KDE SI ZKUSÍME ŽÍT JAK ESKYMAČI

iglů

24/1

DEBATA O FUNKCI KROJE

Skautský institut, 19:00

24/1

SKAUTI NA ZEMI: KDO ŠIJE TVÉ BOTY?

Skautský institut, 19:00

24/1

SCIENCE TO GO

*Věda populární formou (série minipřednášek od 18:00),
Knihovna hlavního města Prahy (klubovna) Vstup: 40 Kč*

DO
26/1

VÝSTAVA KURTA GEBAUERA

ARTINBOX GALLERY (Perlová 370/3, Praha 1), vstup: zatajen

26/1

MÉDIA V MĚNÍCÍM SE SVĚTĚ: PREZIDENTSKÉ VOLBY V USA A VLIV MÉDIÍ

Skautský institut, 10:00

26/1

FILMOVÁ PROJEKCE KU PŘÍLEŽITOSTI KONÁNÍ SVĚTOVÉ VÝSTAVY EXPO 2015, LEONARDO DA VINCI: GÉNIUS V MILÁNĚ

Velký sál městské knihovny v Praze Vstup: 80 Kč

28/1

AKCE PRO BOSOCHODÍCÍ NADŠENCE

Hejnice, Jizerské hory, 10:00

28/1

AMATÉRSKÉ OTEVŘENÉ BOULDERIGNOVÉ ZÁVODY

lezecká stěna Třináctka

DO
28/1

VÝSTAVA ANDY WARHOL A ČESKOSLOVENSKO

Galerie GOAP (Staroměstské náměstí 15, Praha 1), vstup: pro studenty 120,-

30/1

JOSEF PETR: SKAUTING A TOVÁRNA NA SPRÁVNÝ CHLAPY

Skautský institut, 19:00

VÝSTAVA ANTONÍN DVOŘÁK INTERPRET

České muzeum hudby

VÝSTAVA PUTOVÁNÍ ZA RODOKMENEM BEDŘICHA SMETANY

České muzeum hudby

VÝSTAVA JANA ZRZAVÉHO – ILUSTRÁTOR A UCTÍVAČ KRÁSY

Veletržní palác

VÝSTAVA RETRO

Národní muzeum (Nová budova)

Zdroje:

- samizdatový časopis *Nájezd*, Kulturní servis Radia 1, archiv autora)
- <http://www.skautskyinstitut.cz/wp-content/uploads/2016/12/program-SI-leden.pdf>
- <http://www.kudyznudy.cz/>
- <http://www.ngprague.cz/>
- <https://www.mlp.cz/cz/>
- <http://www.informuji.cz/akce/praha/den/leden/hudba/>

Taneční večer

bývalého vedení Říčanského oddílu

28. ledna 2017
19:00 hodin

V sále U Boudů
v Praze-Kolovratech
Mírová 21/66

25 minut vlakem
z Hlavního nádraží

Tanec

Sethání s kamarády

Mini Star-dance

Občerstvení

Předtančení

Společenský oděv
Reprodukováná hudba

CHCI PRISPĚT DO CASOPISU A NEVÍM, JAK NA TO...

RUBRIKY	GARANTI	UPŘESNĚNÍ	KONTAKT
Fejeton	Veronika (Qiki)	Napadá tě vhodná satira na aktuální dění?	Verysek24@seznam.cz veru.nejedla@seznam.cz
Výzva	roveři z Černého šípu	Chceš ostatní namotivovat, aby se v něčem připojili k tobě?	radiomatys@gmail.com
Ušetři!	Eliška (Funík)	Máš užitečnou radu pro ostatní, jak něco ušetřit a využít?	funik99@seznam.cz
Kam?	Borůvka	Byl jsi na super místě a chceš se o něj podělit?	gabrielle.sla@gmail.com
Digmat	Vašek/Chemik	Stáhl sis novou aplikaci a máš pocit, že by se mohla hodit i ostatním?	vaclav.nejedly@centrum.cz
Zkus něco nového	Škubka	Chceš udělat nějakou aktivitu, která není úplně obvyklá a nechceš, v tom být sám?	kaci.skubka@gmail.com
Recenze na knihu, film či divadlo	Veronika (Qiki), Tobiáš	Doporuč, co jsi četl či viděl.	tobias@skaut.cz Verysek24@seznam.cz veru.nejedla@seznam.cz
Dobro(vol)ničení	Rádio	Chceš pomoci a máš nápad jak?	radiomatys@gmail.com
Komiks	Helča (Racek)	Kreslíš rád/a, a máš příběh, který ztvárnit?	hcuhrova@gmail.com
Zamyšlení	Škubka	Přemýšlíš nad něčím a přijde ti to zajímavé pro ostatní?	kaci.skubka@gmail.com
Kalendář akcí	Adam (Yetti)	Víš o super koncertě, výstavě, přednášce, diskuzi...a chceš to doporučit i ostatním?	vesely.jerry@gmail.com

Pokud sis odpověděl na jakoukoliv z otázek ve sloupci „UPŘESNĚNÍ“ ano, „hod' to na papír“ a pošli příslušnému garantovi rubriky na adresu, kterou najdeš ve sloupci kontakty.

Důležitá informace je, že datum, do kterého to můžeš poslat je vždy na následující měsíc poslední den předchozího měsíce! (Příklad: Chci aby mi v lednu vyšel článek, musím ho poslat do 31. prosince!)

Těšíme se na příspěvky!